

BENİM ADIM
ELA, SENINKİ
NE?

ELA - 4
YA YAPAMAZSAM?

SILVIA SERRELI

KRONİK KİTAP: 490

Çocuk Kitaplığı: 30

YAYINYÖNETMENİ

Olcaı Mağden

EDİTÖR

Merve Akıncı Almaz

SON OKUMA

Armağan Tuna

**İTALYANCA
ASLINDAN ÇEVİRİ**

Esra Kökkılıç

RESİMLEYEN

Silvia Serrelı

KAPAK UYGULAMA

Sefer Koçan

MİZANPAJ

Kronik Kitap

1. Baskı, Mart 2024, İstanbul

ISBN

978-625-6774-56-8

KRONİK KİTAP

Şakayıklı Sk. N°8, Levent

İstanbul - 34330 - Türkiye

Telefon: (0212) 243 13 23

Faks: (0212) 243 13 28

kronik@kronikkitap.com

Kültür Bakanlığı Yayıncılık

Sertifika No: 49639

www.kronikkitap.com

   kronikcocuk_

BASKI VE CİLT

Optimum Basım

Tevfikbey Mah. Dr. Ali Demir Cad. No: 51/1

34295 K. Çekmece / İstanbul

Telefon: (0212) 463 71 25

Matbaa Sertifika No: 41707

YAYIN HAKLARI

Metin ve çizimler © Giunti Editore S.p.A., 2014,
Firenze-Milano www.giunti.it, *E Se Non Ci Riesco?*
özgün adıyla Giunti Editore S.p.A. tarafından
yayımlanan, telif hakları Introtrema Telif ve Tercüme
Ajansı aracılığıyla alınan bu kitabın Türkiye'deki tüm
yayın hakları Kronik Yayıncılık A.Ş.'ye aittir. Tanıtım
amacıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, hiçbir şekilde
kopya edilemez, çoğaltılamaz, yayımlanamaz.

SILVIA SERRELI

E L A

YA YAPAMAZSAM?

ELA'NIN ANNESİ VE BABASI YAZ TATİLLERİNİ PLANLIYORDU.

“Bu sene Nihan ve Gökhan’ın ailesiyle birlikte deniz kenarına gitmeyi düşünüyoruz. Sen ne dersin Elacığım? Tatili hep birlikte geçirmek harika olmaz mı?”

Ela denize, kumdan kaleler yapmaya, deniz kabukları toplamaya bayılırdı. Kıyıya yakın, boyunu geçmeyen yerlerde suya dalıp çıkmayı da çok sevdi. Yaz tatilini en yakın arkadaşlarıyla geçireceği için çok sevinmişti.

Annesi, **“Havuzaya yazılmaya için çok doğru bir zaman,”**
diye öneride bulundu. **“Böylece yüzmeyi öğrenirsin.”**

Ela bu öneriyi ânında reddetti: **“HAYIR, HAVUZA
GİTMEYECEĞİM.”**

Babası, “Ama kolluk takmadan yüzmek hoşuna
gitmez mi? Deniz gözlüğü, şnorkel ve paletlerle
yüzmek istemez misin?” diye sordu.

Ela, “**Tabii hoşuma gider de...**” diye mırıldandı.

Sonra da, “...ama ya yapamazsam? O zaman çok utanırım,” diye sızlandı.

“**TÜM ARKADAŞLARIM YÜZME BİLİYOR.
ÜFFF!**”

Annesi, "Belki de yüzmeyi bilen arkadaşların da senin çok iyi olduğun bir konuda başarısız olmaktan korkuyorlardır," diyerek iyi bir noktaya dikkat çekti. "Hiç böyle düşünmüş müydün?"

HAYIR, ELA DAHA ÖNCE HİÇ BÖYLE
DÜŞÜNMEMİŞTİ. HEM DE HİÇ!

Sonraki gün pazardı. Hava güneşliydi ve sıcacıktı. Ela'nın arkadaşları parkta oyun oynuyorlardı. Selin ile Ayça ip atlıyordu.

Ela, **“Selin, yapamamaktan korktuğun bir şey varmı?”** diye sordu.

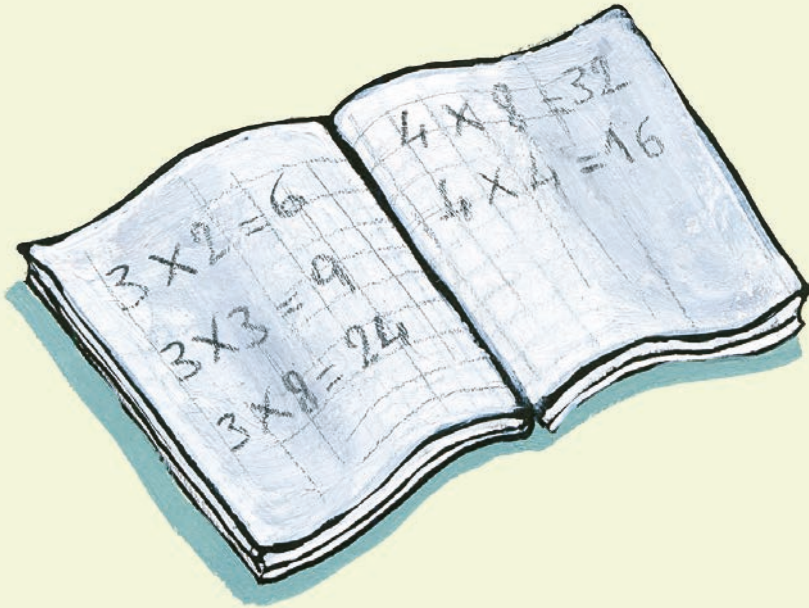
Arkadaşı bir süre düşündü. Sonra, “Yan tekerlekleri olmadan bisiklete binmek! O kadar zor ki,” diye yanıtladı.

Ayça, **“Ben bisiklete binmeyi bile bilmiyorum!”** diye atladı.

Ela, **“Peki ya sen Gökhan?”** diye devam etti. **“Senin var mı?”**

“Öff... Peki, tamam... Ozan Öğretmen çarpım tablosunu öğrenmemiz için bir tekerleme vermişti ya... Onu ezberleyememekten korkuyorum.”

Emrah, "Ben de takla atamıyorum," diye araya girdi.
"HEP YAMUK YUMUK BİR ŞEYLER YAPIYORUM!"

Caner kıpkırmızı kesilerek, "Ben de hiç
atamıyorum..." diye iç çekti. "Doğru düzgün takla
atmayı öğrenemedim büyümeden çok korkuyorum!"

Mert, **“Ben büyüyünce müzisyen olmak ve bütün enstrümanları çalabilmek istiyorum!”** dedi. “Annem beni müzik kursuna yazdırdı. Ama diğer çocukların hepsi enstrüman çalmayı çok daha önce öğrenmiş. Bu yüzden onların yanında bir şeyler çalarken çok utaniyorum. Ya yapamazsam?”

Ben de enstrüman çalmayı bilmiyorum, diye düşündü
Ela. Ama bisiklete binmeyi biliyorum.

ÇOK GÜZEL TAKLA DA ATABİLİYORUM.

Ozan Öğretmen'in gösterdiği tekerlemeyi de çoktan
ezberledim.

Ela ve Ayla Nine akşamüstü parktan eve dönüyorlardı. Ela, **“Arkadaşlarıma yapamamaktan korktukları şeyler olup olmadığını sordum,”** dedi.

“Peki neler öğrendin bakalım?”

“YÜZME BİLMİYORUM, DOĞRU. AMA BEN DE ONLARIN YAPAMADIĞI BİR SÜRÜ ŞEYİ YAPABİLİYORUM!”

Anneannesi merakla, “**Bu soruyu bana niye sormadın?**” dedi.

Ela, “Ama sen yetişkinsin. Yetişkinlerin yapamadıkları bir şey olmaz ki!” diye yanıtladı.

BU SORU ONU ÇOK EĞLENDİRMİŞTİ.

Anneanesi, “Hiç de bile! Biliyor musun, ben de araba kullanamamaktan çok korkuyordum. Bu yüzden bir türlü ehliyet alamadım,” diye itirafta bulundu. “Cesaretimi topladığımda da artık kocaman bir yetişkin olmuştum. Annen çoktan doğmuştu bile! Üstelik ehliyet sınıfında sadece çocuklar vardı!” diye ekledi gülümseyerek.

“Ee, ne yaptın?”

Anneannesi, “Çok basit. Herkesin yaptığını yaptım. Araba kullanmayı öğrendim,” diye yanıtladı. Sonra Ela'nın yanağını okşayarak, “Başarısız olma korkusuyla cesaretini kaybetme sakın Elacığım. Önemli olan, elinden geleni yapmaktır.

‘YA BAŞARAMAZSAM?’ DİYE DÜŞÜNMEMEKTİR,”
diye özetledi.

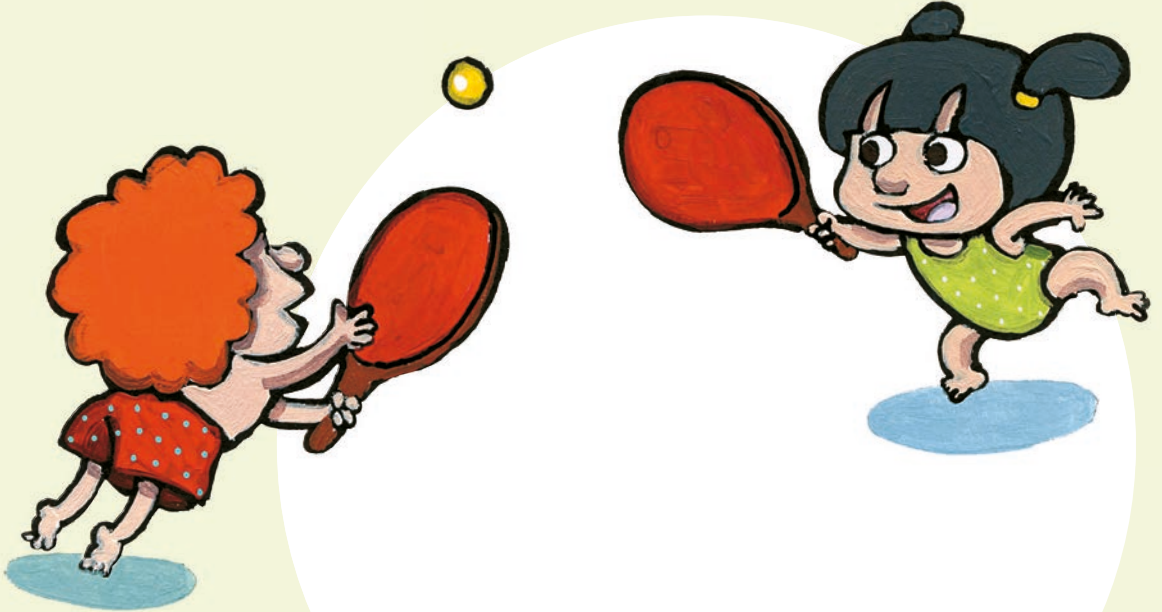

Ela sevinçten uçuyordu. Eve gider gitmez,
“Anne, havuza gitmek istiyorum!” dedi.

“YÜZMEYİ ÖĞRENMEK İSTİYORUM.”

Annesi, “Sonunda!” diye karşılık verdi. “Yarın gidip
seni kursa yazdıralım.”

Sonunda beklenen yaz geldi. Ela, Gökhan ve Nihan'la birlikte çok eğlenceli bir yaz tatili geçirdi. Birlikte kumdan kaleler ve değişik şekiller yaptılar. Deniz kabukları topladılar ve tenis oynadılar. Ama Ela için bu tatilin en güzel yanı, yüzebilmektir: Hem de kolluksuz! Artık deniz gözlüğü, şnorkel ve paletlerle **CUPPP** diye yüzebiliyordu!

ELA

Yaşı: 6

Sevdikleri: Kedisi Aşil, arkadaşlarıyla parkta oynamak, anne ve babasıyla kucaklaşmak

Sevmedikleri: Matematik, pembe renk, zorba çocuklar, fiyonklu kıyafetler

En sevdiği oyun: Saklambaç

En sevdiği spor: Judo

En sevdiği yemek: Ayla Ninesinin köfteleri